

עפ"ג 56093/03 - חי ראובן סנגו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

25 יוני 2015

עפ"ג 15-03-56093 סנגו נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:

ר. גוריל, שופט בכיר (אב"ד)

ש. ברליינר, שופט עמידה

ר. בש, שופטת

המערער:

חי ראובן סנגו

עו"ב' עוז שמואל ברזני

נגד

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי ע"י ב"כ

המשיבה:

עו"ד גב' אייזנגר

פסק דין

א. בפנינו ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בקריות (כב' השופט מחמד עלי) בת"פ 12-06-12 + ת"פ 4618-03-14 53910-06-12 מתאריך 9.3.2015 לפיו נדון המערער, ליד 1.2.1992, ל- 16 חודשים מסר בפועל, 10 חודשים מסר על תנאי לפחות 3 שנים, וה坦אי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע, 6 חודשים מסר על תנאי לפחות 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסווג עוון, 4 חודשים מסר על תנאי שלא יעבור תוך שנתיים עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, ופיצוי בסכום של 7,500 ש"ל למ洋洋נת.

יובהר שהערעור מופנה כנגד גזר הדין ככל שהוא מתייחס לרכיב המסר בלבד.

ב. יצוין, כפי שגם העיר בית משפט קמא בגזר דין, כי לפי כתוב האישום המקורי המערער הוא הנואשם מס' 2 ואילו אושרי סיג הוא הנואשם מס' 3. אולם הסדר השתנה בכתב האישום המתוקן, אך כעולה מעין בפרוטוקול הדיון בבית משפט קמא, צוין סדר הנואשים לפי מה שמופיע בכתב האישום המקורי, כך שהמערער הוא הנואשם מס' 2, וכן נעשה גם אנו.

ג. נטען איפוא בכתב האישום המתוקן (ימים 8.6.14) בת"פ 53910-06-12 3 שהמערער והנאשם מס' 3 (אושרי סיג) בצוותא, ובסיועו של הנואשם מס' 1, התפרצו בתאריך 6.10.11 לבית המשפט בקרית אתא. המערער ונואם 3 הגיעו למקום האירוע ברכב נהוג על ידי נואם 1, חלפו מספר פעמים ברכוח בכתובת האירוע, עד שנואם 1 עצר בקרבת מקום האירוע והמערער ונואם 3 יצאו מן הרכב והגיעו

עמוד 1

לדעת ביתה של הבעלים, בעוד נאשם 1 ממתין ברכב.

המערער והנאשם 3 פתחו באמצעות מפתח תואם את דלת הכניסה לבית, שהיתה סגורה ונעולה, נכנסו בצוותא אל תוך הבית, חיטטו בחדרי הבית, וזרעו הרס בתוכולת הבית, בכוונה לבצע בו גנבה.

המערער והנאשם 3 נטלו ונשאו בצוותא מתוך הבית קופסאות תכשיטים שהכילו 39 טבעות מסווגים שונים בצבע זהב או כסף, 5 שעוני יד בצבעים וסוגים שונים, 23 שרשרות מסווגים שונים בצבע כסף או זהב, 4 צמידים בצבע כסף זהב, 40 זוגות עגילים מסווגים שונים בצבע כסף זהב, מחשב נישא + כבל טעינה, שני פנקסי שיקום, שני דרכונים, שני כרטיסים מגנטיים, ו-3 שטרות כסף זר (להלן: "**הרכוש**").

רכוש זה אשר שיר לבאים של הדירה, הכנסו המערער והנאשם 3 לתוך שקיית, אך מאוחר והופרעו בשעת מעשה, ברחו המערער ונאשם 3 מתוך הבית, תוך שהשאירו את השקיית ובה הרכוש על גג פרגולה הנמצאת בשטח הבית. מספר דקודות לאחר מכן, עזב גם נאשם 1 עם הרכוב את המקום.

ד. נטען בכתב האישום המתוקן, שהמערער ונאשם 3, עשו כן בצוותא באופן שניסו ליטול ולשאת את הרכוש ללא הסכמת הבעלים, במירימה ולא תביעת זכות בתום לב, בכוונה לשולול אותו מן הבעלים שלילת קבוע.

כתב האישום המתוקן מייחס למערער עבירה של התפרצויות לדירה בצוותא לפי סעיף 406(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") וכן נסיוון גנבה בצוותא, עבירה לפי סעיף 384 + סעיף 26 + סעיף 29 של החוק.

ה. בישיבת בית המשפט קמא מיום 8.6.2014, הודיע המערער וכן שני הנאשימים הנוספים בעובדות כתב האישום המתוקן וניתנה הכרעת דין המרשיעה את הנאשימים בהתאם.

בשים לב לגילו של המערער, שהיה כבן 19 ביום ביצוע המעשים נשוא כתוב האישום המתוקן, הורה בית משפט קמא על הזמנת תסקירות שירותי המבחן.

ו. כעולה מן התסקירות מיום 19.11.14, למערער 10 שנים לימוד, ומאי ספטמבר 2014, המערער עובד בחברת מיזוג. המערער סבל בילדותו מקש"י התנהגות והסתגלות במסגרת החינוכית, ולאחר מכן אף היה מעורב בפלילים ולא גויס לצה"ל. לפי אישור מקומ העבודה הקודם שלו ומקום עבודתו הנוכחי, תואר המערער כעובד חרוץ, אחראי, מסור ובעל יחס אונש טובים.

בתסקירות שירותי המבחן תוארו הנטיות האישיות הלא פשוטות של המערער בשנות ילדותו.

לפי גילון הרישום הפלילי, הורשע המערער בבית המשפט לנעור בחיפה לראשוña ביום 24.5.2010 ג. בעבירה של שימוש בסמים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא בפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973.

בנוסף הורשע המערער בבית המשפט לנעור בחיפה בתאריך 30.1.2011 בעבירה של שביל"ר ונטישה באותו מקום, לפי סעיף 413ג רישא לחוק העונשין, נהיגת רכב מוגן ללא רישיון, לפי סעיף 10(א) של פקודת התעבורה, בשילוב עם סעיף 25 בחוק העונשין וזאת בגין עבירה שבוצעה ביום 20.12.2009.

כמו כן, הורשע המערער ביום 28.7.2010 בגין החזקת סמים לצריכה עצמית, עבירה מיום 28.7.2010 ונדון למאסר מותנה בן 4 חודשים.

ח. מצין שירות המבחן, שבהתיחס למשאי העבירה נשוא הדין בכתב האישום המתוקן, קיבל המערער אחראיות על מעשיו והודה בפני השירות המבחן במינויו לו בכתב האישום.

לטענתו, שני הנאשמים האחרים, שותפי לעבירה, הינם חברים מאיזור מגורי, הוא ישב עימם, הוצע לו לפרט לבית המתלונים. המערער התפתחה לעשות כן, על רקע מצב כלכלי ירוד, חובות שכבר, ורצון לסיע בפרנסת המשפחה. בדיעבד, הביע המערער צער לגבי התנהגותו הפוגעת וחסרת האחראיות וכן הביע רצון לפצות כספית את המתלונים בתיק.

עוד מסר המערער לשירות המבחן, כי הוא החל לצורך סמים קנבואידים בהיותו בן 14 והשימוש הפרק ליום יומי באופן הדרגתי, אך הוא הפסיק את השימוש באופן עצמאי לפני כשנה עקב התנגדות בת זוגו להתנהגות זו, ולפיכך התבקש המערער על ידי שירות המבחן ליתן בדיקות שtan כדי לבחון את מצבו ההתמכרותי.

בשתיים מן הבדיקות שמסר המערער לא נמצא שרידי סם. בשלוש בדיקות נוספות, לא הופיע המערער.

ט. התרשםות שירות המבחן הייתה, שהמערער מתקשה לבחון את התנהלותו באופן ביקורתית ואינו מודיע במצבו ההולך ומתדרדר. שירות המבחן סבור, שהמערער אינו בשל להשתלב בהליך טיפול במסגרת שירות המבחן ויתקשה לשתף פעולה ולהפיק תועלת מנexus הטיפול. لكن, לא הציע שירות המבחן בתסجيلו המלצה טיפולית והוסיף כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד, הינו ביןוני - גבוה.

עוד הציע שירות המבחן לבית המשפט להטיל על המערער ענישה מוחשית וكونקרטיבית שתהווה בשבילו הרתעה ברורה מפני מעשים דומים בעתיד, במסגרת של מאסר בעבודות שירות.

בישיבת בית משפט קמא מתאריך 10.12.14, עתר ב"כ המערער לצרף את ת"פ 4618-03-14 כאשר בכתב אישום זה נטען שבתאריך 6.11.13, החזיק המערער בبيתו בסמוך מסווג חיש שמשקל 27 גרם נטו, שלא לצורך עצמית. לפיכך יוחסה לumarur עבירה של החזקה בסמיים שלא לצורך עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא של פקודת הסמיים המסוכנים. ואולם, בין הסניגור לבין ב"כ המדינה, הושגה הסכמה בבית משפט קמא שהעבירה המיוחסת לumarur באותו תיק, תהפור לעבירה של החזקה סמיים לצורך עצמית.

בהתאם לכך, תוקן כתב האישום הנ"ל וניתנה הכרעת דין נוספת לפיה מורשע המערער בעבירה של החזקה סמיים לצורך עצמית.

הumarur הופנה לשירות המבחן כדי לקבל תסקיר משלים.

ו"א. התסקיר השני הינו מתאריך 20.1.15, וממנו עולה כיumarur הודה בפני שירות המבחן בовичוע העבירה נשוא כתוב האישום המתוקן בת"פ 4618-03-14, וצין שהוא עישן סמיים קנבואידים מאז היומו בן 14, במשך תקופות שונות. כן טעןumarur, כי את החשש שנמצא בביתו, כמתואר בכתב האישום המתוקן, הוא נמצא ברחוב. לדבריו, הצליח להימנע משימוש בסמיים תקופות מסוימות, אך חזר לעשן קנבואידים על רקע הקושי שלו להתמודד עם מצבים מורכבים בחיו.

שירות המבחן חזר גם בתסקיריו זה על התרשםותו, כיumarur מתקשה לבחון את התנהלותו באופן ביקורתית ואינו מגלה מודעות ותובנה למצבו כפי שהדבר בא לידי ביטוי במעורבותו בפליליים.umarur, כך התרשם שירות המבחן, אינו בשל להשתלבות בהליך טיפולו ויתקsha לשטא פעולה ולהפיק תועלת מקשר טיפולו. יחד עם זאת, הוסיף שירות המבחן, כי קיימ סיכון כי השהייה במסגרת של מאסר בפועל, עלולה לגרום לרוגסיה נוספת במצבו שלumarur, וכן המליץ שירות המבחן להימנע מכך בשלב זה. הצעה היא שהמאסר המותנה התלייתו וועמד כנגדumarur, יופעל בחופף לעונש המאסר שיטול עליו באותו הרגע, באופן שהumarur יוכל לרצות את העונש במסגרת של עבודות שירות.

ו"ב. בטיעון לעונש שהתקיים ביום 27.1.15, לפני בית משפט קמא, עמד ב"כ המדינה על חומרת מעשי העבירה שביצעו הנאים וכן הפנה להרשעות הקודמות שלumarur ועתר לכך שמתחם העונשה היא בין שנה לשנתיים, וכן עתר כי יכול על הנאים מס' 2 ו-3 מאסר ברף הגבהה של מתחם העונשה, לרבות מאסר מותנה, קנס ופיוץ.

לגביהם, הבהיר השפט גם הפעלת המותנה שתלייתו וועמד נגדו בגין עבירות סמיים, באופן מצטבר, וכן פסילת רישיון הנהיגה.

ו"ג. סנגורו שלumarur, הצבע לעומת זאת על נסיבותיו הקשות והמורכבות שלumarur, כעולה מتفسיקי השירות המבחן, וכן ציין, כיumarur נתן אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן והביע חרטה מלאה.

המערער בטוח שלא תהינה מעדות בעtid, והוא טוען כי ביצע ביוזמתו שינוי משמעותי בנסיבות הסמים.

עוד הדגיש הסגנור, כי שירות המבחן מעריך כי שליחתו של המערער למסר מאחורי סוג ובריח עלולה לגרום לרגרסיה במצבו. لكن הצע שירות המבחן, כי יוטל על המערער מסר לרצוי בעבודות שירות, תוך הפעלת המסר המותנה התלו依 ועומד נגדו בחופף.

הן ב"כ המדינה והן סניגורו של המערער הפנו את בית משפט קמא לפסיקה רלוונטיות.

הסיגור סיכם את דבריו באומרו, שלא יהא טעם לשולח את המערער למסר מאחורי סוג ובריח, דבר שעלול לגרום להתרדרות במצבו, ובמיוחד בשום לב למאזים הרבים שעשה המערער לצורך שיקומו.

י"ד. בגזר הדין שניתן ביום 9.3.15, עומד בית המשפט קמא על החומרה שבבירת התפרצויות לדירת מגורים בשלצד הפגיעה בערכיהם של שמירה על פרטיות ושמירה על זכות הקניין, אין להתעלם מן הסיכון החמור שבחדירת פורץ לביתו - מבצרו של الآخر, סיטואציה המזמנת פגעה בשלום הנפשי של השוהים בבית ואף עלולה, לעיתים, לגרום גם לעימות פיזי (ע"פ 46/84 מדינת ישראל נ' משה סבח (מיום 28.11.1984), וכן ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אורן אוזנה (מיום 31.12.08)).

ט"ו. עוד ציין בית משפט קמא, שכעולה מכתב האישום, נסיבות ביצוע עבירות התפרצויות ונסיען הגניבה במקרה שבפניו, הן חמורות ומדובר בהתרדרות מן המדרג החמור. שלושת הנאים חבו יחידיו, תוך שהם הציגו בפתח תואם, פרצו לדירת המתלוננת ונטלו רכוש רב, שנראה כי ערכו הכללי משמעותי, ולא פחות מכך, יש בכך גם משום פגעה רגשית בבעליים.

בית משפט קמא הוסיף, כי אמnum בסופו של יום הרכוש לא נגניב, אך לא מחמת חרטה של הנאים אלא משום שפיעלותם העבריאנית הופרעה.

הנזק שצפי היה להיגרם למתלוננת, אלמלא כן, היה גדול. נזכר, כך מצין בית המשפט קמא, כי מדובר בביצוע עבירות תוך תכנון מוקף, כשלכל נאשם היה תפקיד וייעוד במעשה העברייני.

עוד הוסיף בית משפט קמא, שאין להתעלם מהנזק הנפשי שנגרם למתלוננת ונקל לשער את תחשותויה כשהגיעה לביתה ומצאה את ההרס בביתה ונוכחה לדעת שימושה שלח את ידו וחיטט במעט פרטיויה.

ט"ז. באשר לטענותיו של הסגנור, שנסה למזער את חלקו של המערער בביצוע המעשה, ציין בית משפט קמא, כי הנسبות הרלוונטיות לקביעת הענישה פורטו בכתב האישום המתוקן, ולא הובאו ראיות נוספות מעבר לאמור בו. لكن, במקרה זה, נסיבות ביצוע העבירות עלות מכתב האישום המתוקן ואין להידרש לניסיבות ולעובדות שלא פורטו בו ולא הוכחו בצורה אחרת.

כמו כן, ציין בית משפט קמא שהטענה, כי המערער ביצע את עבירות הרכוש על רקע מצוקתו הכספיית ותסכוּן על כך שלא גויס לצה"ל, אין בה כדי להצדיק הקלה בקביעת המתחם.

ו"ז. בנוסף לעבירות ההתרצות ונסיון הגניבה, הורשע המערער גם בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, דבר המצביע, כך מציין בית משפט קמא, כי לערער יש או היה עבירה של צריכת סמים. כן הוסיף בית משפט קמא, שהמערער לא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ואין מספיק נתונים לקבוע מה מצבו של המערער ביום בעניין זה.

ו"ח. את מתחם העיטה הולם בנסיבות העניין שבתיק זה העמיד בית משפט קמא בכל הנוגע לעבירות ההתרצות ונסיון הגניבה על מאסר בפועל בין 8 חודשים ועד 24 חודשים, בנוסף למאסר מותנה, קנסIFI ופיצוי למתלוננת. לגבי התקיק המצויר בכל הנוגע לשימוש בסמים לצריכה עצמית המתחם הוא בין קנס ועוד מאסר על תנאי.

ו"ט. באשר לקביעת העונש בהתאם למתחם, ציין בית משפט קמא, שיש להתחשב בנסיבות האישיות של המערער כפי שפורטו בהרבה בתסקורי שירות המבחן, ובכלל זה הביעות והקשישים בגדילו בצל הוריו, ולרבות מצבו הכלכלי של המערער, וכן הודהתו, שחשכה את הצורך בהעדר המטלוננת בבית המשפט עם כל הקשיים שהוא כרוך בכך מבחינתי.

בית משפט קמא הוסיף, שאמנם לחובת המערער שלוש הרשעות קודמות (שתיים מהן בעבירות סמים ואחת בגין שימוש ברכב ללא רשות ונήגתה ללא רישיון), ואין מדובר בעבר מכבד, אך יחד עם זאת, לפי האמור בתסקורי שירות המבחן קיים סיכון להתרדרות המערער. בית משפט קמא מוסיף כי יש להזכיר על כך שהמערער לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו לבניית גשר טיפול שהיה בו פוטנציאלי להביא לתיקון דרכו ולשיקומו.

ו. סוגיה נוספת התייחס בית משפט היא חלוף הזמן. עבירות ההתרצות הتبוצעה ביום 11.6.2010 וגורר הדיון ניתן ביום 15.3.2015. אך בית משפט קמא העיר, שכותב האישום הוגש עוד ביוני 2012. השימוש נבע מהתנהלות המערער וכן מכך שהופנה, לפי בקשתו, לשירות המבחן ולכן אין לומר חלוף הזמן משקל מכריע.

כ"א. לנוכח כל אלה, הטיל בית משפט קמא על המערער, מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, והפעיל את המאסר המותנה בין ארבעת החודשים שהוא תלוי ועומד נגד המערער בגין עבירת הסמים באופן מצטבר, כך שעל המערער לרצות 16 חודשים מאסר בפועל. בנוסף הוטל מאסר מותנה וכן פיצוי בסך 7,500 ₪ למתלוננת לתשלום לא יואר מיום 15.9.2015.

ריצוי עונש המאסר - מעוכב.

כ"ב. המערער ממאן להשלים עם גזר דיןו של בית משפט קמא וערעorio מונח בפנינו. נטען בערעור, כי שגה בית משפט קמא משהטיל על המערער עונש אסור לRICTO בפועל לתקופה ארוכה, ומושלא נתן משקל מספיק להודאותה המיידית של המערער בשני כתבי האישום, ומושלא נתן למערער למצות את ההליך השיקומי - טיפול עד תום.

עוד נטען, כי בית משפט קמא לא נתן משקל מספיק למאץ הניכר שעשה המערער לגמילה מסוימים, תוך מתן בדיקות שני נקיות, וכן שגה בית משפט קמא בכך שלא אימץ את המלצות הتسקיר בדבר הטלת עונש מותן. שהוא בו כדי להוות תמרור אזהרה מצד עונש שימנע את המשך התדרדרות המערער בין כותלי בית הסוהר.

גם אין לראות בעובדה שהיו פניות טלפוןות של שירות המבחן אשר לא נענו על ידי המערער, כראיה להעדר שיתוף פעולה הצד, שכן המערער הועסוק אצל מעסיק אשר שימוש בטלפון במהלך עבודתו. עובדה היא כי בכל פניה של שירות המבחן לב"כ המערער, אותו המערער מיד ויצר קשר עם שירות המבחן. لكن אין לייחס למערער מוטיבציה נמנעה.

כ"ג. כמו כן נטען בערעור, כי בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לניסיבות חיווי הקשות של המערער שגדל בשכונת מצוקה ולאחר מכן נקלעהamo לדיכאון שלאחר לידה ומשפחותו הייתה עסוקה בבעיות פרנסת ובטיפול במחלות האם ולא זיהתה את הפרעות הקשב והרכיב מהן סבל המערער ולא טיפול ברכ.

נתן בערעור, שליחות המערער לכלא יהיה בה משום הטעמת המערער בעולם הפשע ממנו הוא מסתיג וממנו הוא מדים את רגלו מזה 4 שנים מאז ביצוע העבירה.

כ"ד. לדעת המערער, לא נתן בית משפט קמא משקל ראוי לעובדה שמאז ביצוע העבירה, עלה המערער על דרך המלך מבחינה תעסוקתית, הוא עומד להתחנן עם בת זוג מציטת גבולות, והוא אף נגמר שימוש בסם.

כמו כן, היה על בית משפט קמא להפחית את ימי מעצרו של המערער בגין העבירה נשוא הדין.

לදעת ב"כ המערער, מתחם הענישה ההולם בעבירות בהן הורשע המערער הינו בין מאסר לRICTO בדרך של עבודות שירות ועד תקרת המאסר אותה קבע בית משפט קמא, דהינו, 24 חודשים מסר בפועל. העירה בערעור היא להטיל על המערער עונש מאסר לRICTO בדרך של עבודות שירות, תוך חפיפה עם העונש בגין עבירות הסם ומתן צו מבנן.

כ"ה. בדין שהתקיים בפנינו ביום 11.6.2015, חזר ב"כ המערער על הטענות שפורטו בהודעת הערעור בהדגישו שהערעור מתמקד ברכיב המאסר בפועל בלבד.

הסניגור הוסיף וצין, כי מהות הערעור היא קביעת העונש האינדיידואלי שיש להטיל על המערער וזאת תוך חריגה לקולא מן המתחם שנקבע או לפחות תוך העמדתו על הרף הנמוך שלו.

הסניגור חזר על נסיבות חייו האישיות הלא פשוטות של המערער ונתוני הפתיחה היודדים שהוא לו.

כ"ג. באשר לעבירה נשוא הדיון, ציין הסניגור, כי המערער נתן על עצמו אחריות בהזדמנות הראשונה וכן הוסיף, שככל הר כרשות הוחזר משום שהנאשמים נמלטו מן המקום. המערער עצמו הודה בלי לנHAL משפט, ואף צירף תיק נוסף בעבירות סמים.

כ"ג. עוד הדגיש הסניגור, כי בת הזוג שעימה חי המערער ביום, ואיתה הוא עומד לשאת לאישה ב- 10.11.2015, היא שהביאה לתפנית שעשה המערער בכל הנוגע לשימוש בסמים, עבר תהליך של נקיון מסמים. התנהלותו של המערער מאז האירוע מלמדת על תיקון אמיתי. מה גם, שהמערער מצא מקום עבודה קבוע שהוא מתמיד בו מזה כמנה.

כ"ח. עוד ציין הסניגור, שהענישה שאותה ראה שירות המבחן נגד עינוי, היא ענישה על דרך של עבודות שירות. לטעמו של הסניגור יש בכך משום צפיה פני עתיד, בעוד שלשליחת המערער לריצוי עונש מסור לריצוי בפועל - משמעו שהיא חשיפתו לעולם הפשע. הסניגור אף הפנה אותנו לפסיקה רלוונטיות.

הסניגור ציין בפנינו, כי המערער היה נתן בגין התקיק נשוא הדיון במעטך במשך 17 ימים.

כ"ט. ב"כ המשיבה עמדה על דחית הערעור וצינה, כי מתחמי הענישה לעבירת התפרצות אף גבויים מן המתחמים שקבע בית משפט קמא. עוד הוסיף, שחריגה לקולא מתחם הענישה עשויה לבוא בחבון במקרים נדרים כאשר הנאשם השתקם או שיש פוטנציאל שיקומי גבוה, ואילו שני התסקירים בעניינו של המערער, נמנעים מהמליצה טיפולית ובתקיר הראשון, אף ציון שהמסוכנות להישנות עבירות היא - בינוי עד גבואה.

ל. ב"כ המשיבה מצינה, כי המערער צריך סמים מגיל 14, נפלט ממסגרות, לא שיתף פעולה עם מסגרות לקידום נוער, לא שירות צבא והפנים ערכים אנטि - חברותים. לטעמה, לא ניתן להסתפק באמירתו של המערער "נגמלתי מסמים". מעורבותו של המערער באורח החיים הביעתי מושחתת מגיל צעיר, כולל מאפיינים אישיותים וסביבתיים,cdc לאזן אותם היה עליו לעבור הליך שיקומי ממשמעות, אך הוא לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו.

ב"כ המשיבה הפנתה אף היא לפסיקה רלוונטית והopsisה, שתת הטיפול לו זקוק המערער יוכל לקבל בין כתלי הכלאל, תוך השתלבות שם בקבוצות טיפוליות.

בנוספּ ציינה ב"כ המשיבה, שבית משפט קמא צדק משהפעיל את עונש המאסר המותנה בן 4 החודשים בגין עבירות הסמים - במצטבר.

ל"א. בשלב מסוים במהלך הדיון בפניו נראה היה כי מושגת הבנה בין הצדדים לפיה תקוצר תקופת המאסר שהטיל בית משפט קמא על המערער בחודשים, ואף התחלנו בהכתבת פסק דין בהתאם להסדר זה, אך אבי של המערער התעורר בדיון וטען שההסדר אינו מקובל עליי, שכן הבן - המערער, עומד להתחנן ודבריו "לא מני לו בית סורה" וכן הוסיף כי "חל בו שניי גם מבחינת עובדה וגם מבחינת התנהגות, אני אבד עוד פעם ילד, לא גיסו אותו לצבע. אז עוד פעם אבד את הילד שלי? הוא הולך להתחנן ולהקימם בית...". (עמ' 6 לפroot' בפניו).

לנוכח דבריאבי של המערער, החלתו ליתן פסק דין מונומך לגופו של עניין.

ל"ב. לאחר שנתנו דעתנו לכתב האישום המתוקן שהוגש כנגד המערער בעבירות של התפרצויות לדירות מגורים וניסיון לגנבה, ולכתב האישום בתיק שצורף בגין עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, ולאחר שעיננו בಗזר הדין המפורט של בית משפט קמא, בשני התסקרים של שירות המבחן, בגילוון הרשותות הקודומות, בנימוקי הودעת הערעור, ובטייעוניהם של באי כח שני הצדדים בפניו בדיון מיום 11.6.15, ולאחר שגם עיננו בפסיקה הרלוונטית שאליה הפנה כל אחד מבאי כח שני הצדדים, מסקנתנו היא שלא נפל פגם כלשהו בגזר דיןו של בית משפט קמא, ואולם סבורים אנו, למראות זאת, שיש מקום לפתח לumarur צוהר של תקווה. מטעם זה החלתו להפחית תקופה של חודשיים ימים מעונש המאסר בפועל שהוטל על המערער.

ל"ג. מצד עמד בית משפט קמא בגזר דיןו על חומרת העבירות בהן הורשע המערער. אין בידינו אלא להציג לקביעותיו ומסקנותיו אלה של בית משפט קמא.

אכן, עבירת התפרצויות לדירות המגורים פוגעת בערכיהם של שמירה על הפרטיות ושמירה על זכות הקניין, פוגעת בשלום הנפשי של השוהים בבית, ואף עלולה לגרום לעיתם לסייע המביאה לידי עימות פיזי.

ל"ד. בית משפט קמא נהג כראוי בהתבססו בין היתר, גם על ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אורן אוזנה (יום 30.12.08), שם נכתב:

"אין צורך להזכיר מילים על נפיוצותן, חומרתן והנזק הנגרם לציבור מעבירות הרכוש כדוגמת זו שביצעו המשיבים. לגישתי, כינוי עבירות של פריצה ונגנבה מבטים רק כ'UBEIROT NGD HAREKOSH' (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסווג זה), הינה הגדרה מוטעית, זאת מאחר שהפריצה לבתו של אדם טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזקכלכלי רב אלא גם צער וועגמת נש הנגרמים לקורבנות של

עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד, הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטצייה שגوية - לסתובבים, באשר למגוון העבירות שהתבצעו הפגיעה במהות המתווצה באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר בטחון מלאת את לבו, הפריצה אינה רק בבית - מבחינה פיזית, אלא בעצם חדרה לתוך התא האישי - משפחתי השמור ביותר של האדם".

ל"ה. ספציפית במקורה שבפנינו, אף צדק בית משפט קמא שראה במשעי ההתרצות שביצעו הנאים, ובهم המערער, (לרבות ניסיון הganbh) התרצות מן המדרג החמור. מדובר בשלושה נאים שחברו יחד, כשהם מצוידים בפתח תאום, פרצו לדירת המתלוונת ונטלו רכוש רב, ולכאורה גם בעל ערך כלכלי ממשמעות.

על כך יש להוסיף את הפגיעה הרגשית שנגרמה לבעים של הרכוש, כשהעובדה שהרכוש בסופו של דבר לא נגנבה, איננה נובעת מלחמת חרטה של הנאים על מעשי העבירה שביצעו, אלא פשוט משום ש"מלאכתם" הופרעה והם נמלטו.

כמו כן ראה בית משפט קמא לנגד עינוי את תחושותיה של המתלוונת כשהפגיעה בביתה והתרבר לה שהתבצעה פריצה לבית והרס שנעשה בתוכה.

בית משפט קמא הוסיף (עמ' 16 בגזר דין) ודבריו מקובלים علينا:

"עוד ניכר כי המדובר בביצוע עבירות תוך תכנון מוקף, כאשר לכל נאם היה תפקיד וייעוד במעשה העברייני".

ל"ג. איננו סבורים שנפללה שגגה כלשהי בקביעתו של בית משפט קמא לפיה מתחם הענישה בגין עבירת ההתרצות + ניסיון הganbh, הינו מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים עד 24 חודשים, ובנוסך מאסר מוותנה, קנס ופיצוי למתלוונת. באשר לעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, מתחם ענישה הוא בין קנס ועד מאסר מוותנה.

בית משפט קמא העמיד את עונש המאסר בפועל המגיע לערער על תקופה של 12 חודשים, דהיינו, בית משפט קמא נשאר ברף הלא גבוהה של מתחם הענישה, כשהוא מתחשב בנסיבות האישיות של המערער, ניסיונות אשר פורטו בהרחבה בשני התסקיריים של שירות המבחן, כמו גם, בטיעונו של הסגנור.

בנוסף העיר בית משפט קמא, שאמן לערער הרשות קודמות, אך הוא קבע כי עברו של המערער, למרות

הרשות, איןנו מכבד.

עוד הביא בית משפט קמא בחשבונו לטובת המערער את הودאו, שכטוצה ממנה נחסר מן המתלוונת הצורך להופיע בפני בית המשפט ולמסור את עדותה.

ל"ז. באשר לשני התסקרים של שירות המבחן, ציין בית משפט קמא, כי יש להציג על קר שהנאשם לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו כדי לבנות גשר טיפוליו שהיה בו פוטנציאלי להbias לתקן דרכיו ושיקומו.

גם בעניין זה, סבורים אנו, שלא נפלה כל שגגה בשיקולים ובמסקנות של הערכת הדינונית.

שירות המבחן המליך, כי הענישה שתוטל על המערער תהא עונש מאסר שאותו יוכל המערער לרצות על דרך של עבודה שירות, מתוך חשש שהבע שירות המבחן, בדבר התדרדרות המערער לעולם הפשע כאשר ישנה במסגרת של אוכלוסייה עברינית.

אין ספק שבית המשפט מיחס חשיבות רבה לנזונים ולהערכות שambil בפניו שירות המבחן, קר בדרך כלל, וכן גם במקרה שבפניו. ואולם, השיקולים שעל בית המשפט לשקל, שונים ורחבים יותר מאשר אלה שעל שירות המבחן לשקל.

בעוד שבית המשפט חייב לראות נגד עינו את כלל השיקולים הרלוונטיים ובהם, בין היתר, את אינטרס הציבור וזכותו של הציבור להגנה מפני מי שפורץ לביתו וחורע רוס בתוכולת הדירה, הרי שירות המבחן, בתוקף תפקידו, שם את הדגש בעיקר על האינטרס הפרטי של מבצע העבירה.

לענין זה, אנו מפנים לדבריו של כב' הנשיא (בדים) מ' שмагר, בע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' שחר סgal, פ"ד לה(4) 313:**

"(ד) שיקוליו של שירות המבחן למבוגרים אינם חופפים בהכרח את שיקוליו של בית המשפט, וזאת, אין היתר, לאחר שהוא אינו מופקד על הראייה הכללית, הבוחנת גם את אלמנט ההרתקה הכללי ונזונים היוצא באלה. לכן, אין לבוא בטרונה אל שירות המבחן, אם הוא נותן דעתו בעיקר לאינטרס האישי של הנאשם, ואף מוקן להציג הצעות לשיקום, המעוגנות, לעיתים, בהערכתה והתרשםות ותו לא. השירות רואה את עיקר מעיניו במיוזו של היבט מוגדר של הנזונים, הנאספים לקרה ההכרעה השיפוטית, ובית המשפט הוא שיזכר את האיזון הנאות בין הנזונים השונים ומופקד על ראייתו של השלם להבדיל מן הקטע או המקוטע. מכאן כי אל הדברים, העולים מן התסquier, מצטרפים, בדרך כלל,

נתונים רלוונטיים נוספים, המשמשים יסוד לשיקוליו של בית המשפט, כגון מהות העבירה, הלקחים לגבי האיש ומעשו, כפי שהם מתגבשים בראיותו של בית המשפט, ועוד"

ל"ח. ערים אנו לטעון המפורט של הסגנון בפנינו בדבר התקoon המשמי, כך Natürlich, שחל באורחות חייו של המערער במהלך תקופה של כ- 3 שנים ומהצתה שבמהלכן אף נגמר המערער מן הסמים והוא מתגורר כיום עם בת זוג שבעזרתה יכול להמשיך ולעלות על דרך המלך, והוא עומד הוא לשאת לאישה ביום 10.11.2015. בנוסף גם עובד המערער באופן מסודר, והחשש הוא שהתקדמות זו תרד לטמיון עמו.

ל"ט. לביסוס טענותיו אלה אף הפנה אותנו הסגנון כאמור כבר לעיל, לפסקה רלוונטית ואולם, CIDOU על בית המשפט לבחון כל מקרה ומקרה לפי נסיבותיו הספציפיות.

במקרה שבפנינו עמד הסגנון על התקoon המשמי שחל באורחות חייו של המערער, ואולם, בובאנו לעין בתסוקורי שירות המבחן, הן מיום 19.11.14 והן מיום 20.1.15, לעומת תמונה שונה, דהיינו, אם הטענה שבפנינו היא שהמעערער עלה על דרך המלך, כיצד עולים דברים אלה בקנה אחד עם הערכת שירות המבחן לפיה הסיכון להישנות עבריות דומות בעתיד הינו ביןנו - גבוה?

כיצד עולים הדברים בקנה אחד עם התרומות שירות המבחן (בתסוקיר מיום 19.11.14) כי המערער מתקשה לבחון את התנהלותו באופן ביקורתית, איננו מודע למצבו ההולך ומתדרדר ומתתקשה לזהות צרכים טיפולים ואינו בשל להשתלב במהלך טיפול?

גם בתסוקיר הנוסף מיום 20.1.15, חזר וציין שירות המבחן, כי המערער מתקשה לבחון את התנהלותו באופן ביקורתית, אינו מגלת מודעות ותובנה למצבו כפי שהוא ביטוי במערכות גופיים. לפי תפיסתו של המערער הוא ביצע את השינוי בדפוסי התנהלותו באופן עצמאי כולל הפסקת השימוש בסמים, ואילו לפי הערכת שירות המבחן, אין המערער בשל להשתלב בהליך טיפול, ויתקsha לשטא פעולה ולהפיק תועלת מקשר טיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרוויות.

על כל אלה, ראוי להוסיף ולהדגיש את העובדה, כי במקרה שבפנינו מדובר במדד החמור של עבירות ההतפרצות, כפי שמצודק עמד על כך בבית משפט קמא בגזר דין, דהיינו, שלושה נאים שחברו יחדיו, הצטיידו במפתח תואם, פרצו לדירת המתלוונת ונטלו רכוש רב, כשביצוע ההतפרצות נעשה מתוך תכנון מוקף.

מ"א. נכון כל האמור לעיל, איננו יכולים לראות כל פגם בכך שבית משפט קמא ראה לנכון להטיל על המערער תקופת מאסר של שנה אחת, דהיינו ברף הלא גבוהה של מתחם הענישה, והפועל כנדרש בחוק, את עונש המאסר המותנה בגין ארבעת החודשים (ת"פ 45716-01-12 מיום 12.6.7), שהיא תלוי ועומד נגד המערער בגין עבירות הסמים, ובסה"כ 16 חודשים מאסר לריצוי בפועל.

תקווותנו היא, שהמעערער יעשה את המירב ואת המיטב בתקופת שהותו בבית הסוהר על מנת למצות את הטיפולים השיקומיים שבאפשרותו לקבל במסגרת של קבוצות טיפולות.

מ"ב. יחד עם זאת, ובהביאנו בחשבון את כוונת המערער לשאת את בת הזוג שלו לאישה בתקופה הקרובה, ומתוך רצון לפתח מעורער צוהר של תקווה, מתוך מחשبة שהדבר יסייע בידי המערער עלולות על דרר המלך, ראיינו לנכון להורות שחודשים מתוך ארבעת חודשי המאסר על תנאי שהופעל יהיו בחופף לעונש המאסר בן השנה, וחודשים יהיו במצבם, כך שבסה"כ יהיה על המערער לרצות 14 חודשי מאסר בפועל, וכך אנו אכן מחייבים.

עוד ובנוסף, מורים אנו שם- 14 חודשי המאסר בפועל יש להפחית 17 ימים שבהם היה המערער במעצר.

מ"ג. התוצאה מכל האמור לעיל היא, שאנו דוחים בעיקרו של דבר את ערכו של המערער בכפוף להפחיתת שני חודשי מאסר וניכוי 17 ימי המעצר, הכל כמפורט בפסקה מ"ב דלעיל.

עוד אנו מורים שעל המערער להתיצב בבית המשפט "קישון" ביום ראשון **26.7.2015 עד השעה 10:00**, **בבוקב**, או על פי החלטת שב"ס, כאשרותו תעוזת זהות או דרכן.

על המערער לתאמם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיפוי של שב"ס,
טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, ח' תמוז תשע"ה, 25 יוני 2015, במעמד כל הנוכחים.

ר' בש, שופט

ש' ברלינר, שופט
עמית

י' גרייל, שופט בכיר
[אב"ד]